

**POMORSKI WOJEWÓDZKI INSPEKTOR
INSPEKCJI HANDLOWEJ**

ul. Konopnickiej 4, 80-240 Gdańsk
tel. (58) 341-08-77, fax (58) 341-87-83
http://www.ihgd.pl , e-mail: sekretariat@ihgd.pl

**WI IH GDAŃSK
DELEGATURA SŁUPSK**

2020-06-16 Nr 463
podpis

Słupsk, dn. 16. czerwca 2020 r.

Nr akt kontroli: DS.ŻN.8361.35.2020.ASz.AgS.

Tadeusz Rzeźnik
PPH „FARMER” Tadeusz Rzeźnik
ul. Goleniowska 3
72-123 Rurzyca

DECYZJA nr DS.ŻN.D.30.2020.ASz.

Na podstawie art. 40 a ust. 1 pkt 3 oraz ust. 4 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (tekst jednolity Dz. U. z 2019 poz. 2178 ze zm.) i art. 104 § 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2020 r., poz. 256 ze zm.) oraz na podstawie § 4 pkt 1 Zarządzenia nr PO.110.13.2013 Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Gdańsku z dnia 14 maja 2013r. w sprawie upoważnienia pracowników Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Gdańsku do podejmowania, wydawania oraz podpisywania decyzji, postanowień, dokumentów i korespondencji w imieniu Wojewódzkiego Inspektora,

Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej

działając w osobie Joanny Zielińskiej – Dyrektora Delegatury w Słupsku, Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Gdańsku, upoważnienie z dnia 23 maja 2013 r. nr PO.057.33.2017.PH, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego **wymierza** Panu Tadeuszowi Rzeźnik prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą PPH „FARMER” Tadeusz Rzeźnik, ul. Goleniowska 3, 72-123 Rurzyca, **karę pieniężną w wysokości 500,00 zł (słownie: pięćset zł 00/100)** w związku z wprowadzeniem do obrotu 3 partii artykułów rolno-spożywczych bez opakowania o łącznej wartości 147,92 zł, tj.:

- Łopatka bez kości – w ilości 3,0 kg w cenie 17,99 zł/ kg o łącznej wartości 53,97 zł;
- Schab bez kości – w ilości 4,0 kg w cenie 19,99 zł/ kg o łącznej wartości 79,96 zł;
- Żeberka pieczeniowe – w ilości 1,0 kg w cenie 13,99 zł/ kg o łącznej wartości 13,99 zł;

93

nieodpowiadających jakości handlowej określonej w przepisach o jakości tj. w § 19 ust. 1 pkt 7 i § 19 ust. 2 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 23 grudnia 2014 r. *w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych* (Dz. U. z 2015 r., poz. 29 ze zm.) z uwagi na niedopełnienie obowiązku podania na wywieszce lub w inny sposób w miejscu bezpośrednio dostępnym konsumentowi finalnemu, państwa pochodzenia lub miejsca pochodzenia, zgodnie z przepisami rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1337/2013 z dnia 13 grudnia 2013 r. *ustanawiającego zasady stosowania rozporządzenia (UE) nr 1169/2011 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wskazania kraju pochodzenia lub miejsca pochodzenia świeżego, schłodzonego i zamrożonego mięsa ze świń, z owiec, kóz i drobiu* (Dz. Urz. UE L 335 z 14.12.2013, str. 19).

Powyższe stwierdzono w wyniku kontroli przeprowadzonej w należącym do strony postępowania sklepie mięsnym „FARMER”, ul. Psie Pole 9, 76-200 Słupsk.

UZASADNIENIE

W dniach 11-21.02.2020 r. inspektorzy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Gdańsku, Delegatura w Słupsku działając na podstawie upoważnienia do przeprowadzenia kontroli DS.ŻN.057.35.2020.JZ z dnia 11.02.2020 r. wydanego przez Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, przeprowadzili kontrolę w Sklepie mięsnym „FARMER” przy ul. Psie Pole 9 w Słupsku należącym do Pana Tadeusza Rzeźnika prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą PPH „FARMER” Tadeusz Rzeźnik, ul. Goleniowska 3, 72-123 Rurzyca.

W toku kontroli sprawdzano m.in. rzetelność i prawidłowość oznakowania środków spożywczych oferowanych luzem, ze szczególnym uwzględnieniem mięs i wędlin.

W trakcie czynności kontrolnych stwierdzono wprowadzenie do obrotu 3 partii artykułów rolno-spożywczych bez opakowania o łącznej wartości 147,92 zł tj.: łopatka bez kości, schab bez kości, żeberka pieczeniowe, nieodpowiadających jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej tj. w § 19 ust. 1 pkt 7 i § 19 ust. 2 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 23 grudnia 2014 r. *w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych* (Dz. U. z 2015 r., poz. 29 ze zm.) z uwagi na niedopełnienie obowiązku podania na wywieszce lub w inny sposób w miejscu bezpośrednio dostępnym konsumentowi finalnemu, państwa pochodzenia lub miejsca pochodzenia, zgodnie z przepisami rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1337/2013 z dnia 13 grudnia 2013 r. *ustanawiającego zasady stosowania rozporządzenia (UE) nr 1169/2011 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wskazania kraju pochodzenia lub miejsca pochodzenia świeżego, schłodzonego i zamrożonego mięsa ze świń, z owiec, kóz i drobiu* (Dz. Urz. UE L 335 z 14.12.2013, str. 19).

W związku z powyższym w dniu 16.04.2020 r. na podstawie art. 33 ust. 1 ustawy o Inspekcji Handlowej skierowano do przedsiębiorcy wystąpienie pokontrolne informujące o ustaleniach kontroli, wynikach badań laboratoryjnych próbki Kiełbasy z beczki pobranej podczas kontroli

oraz zawierające wniosek o podanie przyczyn stwierdzonych nieprawidłowości w oznakowaniu świeżego mięsa wieprzowego.

W dniu 24.04.2020 r. strona w odpowiedzi na wystąpienie pokontrolne wyjaśniła, że kraj pochodzenia oraz wszelkie inne informacje niezbędne do identyfikacji wyrobów znajdują się na etykiecie. Na życzenie klientów etykieta jest w każdej chwili udostępniana i jest to najbardziej wiarygodny i bezpieczny sposób przekazywania informacji dla klienta. Taki jednak sposób udostępniania w punktach sprzedaży etykiety nie czyni zadość wymogom prawa, bowiem etykieta powinna być dostępna bezpośrednio dla konsumenta, bez pośrednictwa personelu sklepu. Sposób, w jaki jeszcze podczas trwania kontroli, poprawiono i uwidocznilo informacje dotyczące pochodzenia świeżego mięsa wieprzowego, był prawidłowy.

Przedstawiony wyżej stan faktyczny i prawny dał podstawę do wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia stronie postępowania kary pieniężnej zgodnie z dyspozycją art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych w związku z wprowadzeniem do obrotu 3 partii artykułów rolno-spożywczych bez opakowania nieodpowiadających jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej, o czym Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zawiadomił stronę pismem z dnia 26.05.2020 r.

Ponadto w piśmie tym poinformowano, że w okresie zagrożenia lub stanu epidemii, z uwagi na realizowanie zadań w sposób wyłączający bezpośrednią obsługę interesantów, a także w przypadku, gdy wszystkie strony zrzekły się swoich praw, organ odstępnie od zasady określonej w art. 10 §1 kodeksu postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2020 r., poz. 256 ze zm.) i zapewnia stronie / stronom udostępnienie akt sprawy lub poszczególnych dokumentów stanowiących akta sprawy za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (t.j. Dz. U. z 2020 r., poz. 344) na adres elektroniczny wskazany przez stronę / strony – art. 15zzzzzn pkt 1 i 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 2020 r. o szczególnych instrumentach wsparcia w związku z rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-COV-2 (Dz. U z 2020 r., poz. 695).

Do dnia wydania niniejszej decyzji strona nie skorzystała ze swych uprawnień.

Pismem z dnia 26.05.2020 r. Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zwrócił się do strony postępowania o wyliczenie i przesłanie informacji o wielkości osiągniętych obrotów oraz przychodu. Odpowiedź wpłynęła do Delegatury w dniu 08.06.2020r.

Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalił i stwierdził, co następuje:

Zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. U. UE. L 31 z 01.02.2002 str. 1): „Podmioty działające na rynku spożywczym i pasz zapewniają, na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji w przedsiębiorstwach będących pod ich kontrolą, zgodność tej żywności lub pasz z wymogami prawa żywnościowego właściwymi dla ich działalności i kontrolowanie przestrzegania tych wymogów”.

95

Powyższy obowiązek został powtórzony w art. 8 ust. 2 i 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1924/2006 i (WE) nr 1925/2006 oraz uchylecia dyrektywy Komisji 87/250/EWG, dyrektywy Rady 90/496/EWG, dyrektywy Komisji 1999/10/WE, dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, dyrektyw Komisji 2002/67/WE i 2008/5/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 608/2004 (Dz. U. L 304 z 22.11.2011, s.18 z późn. zm.).

„Podmiot prowadzący przedsiębiorstwo spożywcze odpowiedzialny za informację na temat żywności zapewnia obecność i rzetelność informacji na temat żywności zgodnie z mającym zastosowanie prawem dotyczącym informacji na temat żywności oraz z wymogami odpowiednich przepisów krajowych” (art.8 ust. 2).

„Podmioty prowadzące przedsiębiorstwo spożywcze zapewniają przestrzeganie w przedsiębiorstwach pozostających pod ich kontrolą wymogów prawa dotyczącego informacji na temat żywności i odpowiednich przepisów krajowych mających znaczenie dla działalności i upewniają się, że wymogi te są spełnione”(art. 8 ust. 5). Takim podmiotem działającym na rynku spożywczym jest strona postępowania, której działalność odpowiada definicji obrotu.

W myśl art. 3 pkt 8 cytowanego rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady „wprowadzenie na rynek oznacza posiadanie żywności lub pasz w celu sprzedaży, z uwzględnieniem oferowania do sprzedaży lub innej formy dysponowania, bezpłatnego lub nie oraz sprzedaż, dystrybucję i inne formy dysponowania”.

Zgodnie z art. 8 ust. 1 ww. rozporządzenia prawo żywnościowe ma na celu ochronę interesów konsumentów i powinno stanowić podstawę dokonywania przez konsumentów świadomego wyboru związanego ze spożywaną przez nich żywnością - ma na celu zapobieganie oszukańczym lub podstępny praktykom, fałszowaniu żywności oraz wszelkim innym praktykom mogącym wprowadzać konsumenta w błąd.

Pojęcie jakości handlowej zostało zdefiniowane w art. 3 pkt 5 ustawy o jakości handlowej art. rolno – spożywczych jako *cechy artykułu rolno-spożywczego dotyczące jego właściwości organoleptycznych, fizykochemicznych i mikrobiologicznych w zakresie technologii produkcji, wielkości lub masy oraz wymagania wynikające ze sposobu produkcji, opakowania, prezentacji i oznakowania, nieobjęte wymaganiami sanitarnymi, weterynaryjnymi lub fitosanitarnymi.*

Ustawa z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (tekst jednolity Dz. U. z 2019 poz. 2178) stanowi w art. 4 ust. 1, że wprowadzane do obrotu artykuły spożywcze powinny spełniać wymagania w zakresie jakości handlowej, jeżeli w przepisach o jakości handlowej zostały określone takie wymagania oraz dodatkowe wymagania dotyczące tych artykułów, jeżeli ich spełnienie zostało zadeklarowane przez producenta.

Takie wskazania dotyczące oznakowania środków spożywczych oferowanych do sprzedaży konsumentowi finalnemu bez opakowania zostały określone w § 19 ust. 1 i ust. 2 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 23.12.2014 r. w sprawie znakowania poszczególnych środków spożywczych (Dz. U. z 2015 r. poz. 29 ze zm.).

(136)

W przypadku świeżego, schłodzonego i zamrożonego mięsa ze świń, owiec, kóz i drobiu, o których mowa w załączniku XI do rozporządzenia nr 1169/2011, dodatkowo – odpowiednio dla każdego rodzaju mięsa – państwo pochodzenia lub miejsce pochodzenia, zgodnie z przepisami rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1337/2013 z dnia 13 grudnia 2013 r. ustanawiającego zasady stosowania rozporządzenia (UE) nr 1169/2011 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wskazania kraju pochodzenia lub miejsca pochodzenia świeżego, schłodzonego i zamrożonego mięsa ze świń, z owiec, kóz i drobiu (Dz. Urz. UE L 335 z 14.12.2013, str. 19) - pkt 7.

Zgodnie z § 19 ust. 2 cytowanego wyżej rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 23 grudnia 2014r. w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych (t. j. z 2015r., poz. 29 ze zm.) - „Informacje, o których mowa w ust. 1, podaje się w miejscu sprzedaży na wywieszce dotyczącej danego środka spożywczego lub w inny sposób, w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentowi finalnemu”. Z powyższego wynika, że informacje te muszą być uwidocznione na wywieszce lub w inny sposób (np. w formie katalogu), a także muszą być bezpośrednio dla konsumenta dostępne w miejscu sprzedaży, niezależnie od ewentualnych dodatkowych wskazówek kierowanych do konsumentów przez personel. Stosowana przez kontrolowanego forma udostępnienia informacji przez personel nie odpowiada celowi przepisu prawnego, jakim jest zapewnienie konsumentom bezpośredniego dostępu do informacji dotyczącej państwa pochodzenia lub miejsca pochodzenia świeżego mięsa.

Ustawa o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych w art. 40a ust. 1 pkt 3 stanowi: *„Kto wprowadza do obrotu artykuły rolno-spożywcze nieodpowiadające jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej lub deklarowanej przez producenta w oznakowaniu tych artykułów, podlega karze pieniężnej w wysokości do pięciokrotnej wartości korzyści majątkowej uzyskanej lub która mogłaby zostać uzyskana przez wprowadzenie tych artykułów rolno-spożywczych do obrotu, nie niższej jednak niż 500 zł”.*

Przyjęte przez ustawodawcę brzmienie art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy wprowadza mechanizm polegający na tym, że każdy, w stosunku do kogo zostanie ustalone, iż wprowadził do obrotu nieodpowiadające jakości handlowej artykuły rolno – spożywcze, podlega karze przewidzianej w tym przepisie. Oznacza to, że samo stwierdzenie – udowodnienie faktu wprowadzenia do obrotu nieodpowiadających jakości handlowej produktów, powoduje konieczność nałożenia stosownej kary (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 04.08.2010 r. sygn.. akt VI SA/Wa 894/10). Odpowiedzialność określona w tym przepisie ma charakter obiektywny, natomiast przesłanką jej przyjęcia jest fakt wprowadzenia do obrotu produktów niewłaściwej jakości handlowej (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 07.05.2010 r. sygn. akt VI SA/Wa 126/10).

Kary zastosowane w przypadku naruszenia prawa żywnościowego zgodnie z art. 17 ust. 2 rozporządzenia (WE) Nr 178/2002 powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstraszać.

Szczególnie należy wskazać, że celem ustawy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych jest przede wszystkim ochrona konsumentów przed nieuczciwymi praktykami handlowymi, dlatego też kary pieniężne wymierzane w tego rodzaju sprawach, po

97

uwzględnieniu kryteriów określonych w art. 40 a ust. 5 ustawy nie mogą być symboliczne (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 28.07.10 r., sygn. VI SA/Wa 769/10).

Będąc przedsiębiorcą działającym na detalicznym rynku artykułów rolno – spożywczych, strona powinna sobie zdawać sprawę z ciężących na niej obowiązków dotyczących wprowadzania do obrotu artykułów zgodnych z obowiązującym prawem i powinna zadbać, aby ich wykonanie było rzetelne i odpowiadało normom ustawowym (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 19.03.2010 r. sygn. akt. VI SA/Wa 91/10). Wskazać należy, że niewiedza czy pomyłka nie zwalnia strony z tej odpowiedzialności.

Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, ustalając wysokość kary pieniężnej, uwzględnił zgodnie z art. 40 a ust. 5 ustawy o jakości artykułów rolno – spożywczych: stopień szkodliwości czynu, zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu działającego na rynku artykułów rolno - spożywczych i wielkość jego obrotów oraz przychodu, a ponadto wartość kontrolowanych towarów.

Wykonując dyspozycję powyższego przepisu Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej stwierdził i uznał, co następuje:

Strona dopuściła się czynu opisanego w art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej artykułów rolno - spożywczych, tj. wprowadziła do obrotu artykuły spożywcze – 3 partie świeżego mięsa wieprzowego nieprawidłowo oznakowane.

Strona podejmując działalność gospodarczą w zakresie m.in. produkcji i sprzedaży detalicznej mięsa i wyrobów z mięsa zobowiązana była znać i stosować przepisy związane z wykonywaną działalnością. Nieprawidłowe oznakowanie w miejscu sprzedaży stanowi niedopełnienie obowiązku zapewnienia zgodności oferowanych produktów z wymogami powszechnie obowiązującego polskiego i europejskiego prawa żywnościowego.

Nie ulega wątpliwości, że strona nie zapewniła konsumentom rzetelnych informacji o oferowanych produktach. Nieznajomość przepisów w zakresie wykonywanej działalności gospodarczej w żadnym wypadku nie może stanowić okoliczności łagodzącej.

Należy nadmienić, że wymogi prawa żywnościowego w zakresie jakości handlowej, w tym oznakowania, odnoszą się do żywności oferowanej konsumentom, dlatego też zapewnienie zgodności z tymi wymaganiami jest obowiązkowe także na etapie handlu detalicznego.

Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej oceniając stopień szkodliwości czynu uznał, że ujawnione uchybienia w oznakowaniu przedmiotowych produktów miały charakter naruszeń istotnych z punktu widzenia interesów konsumenta. Konsument ma prawo do pełnej i rzetelnej informacji o nabywanym produkcie, której źródłem, w przypadku towarów nieopakowanych, są pisemne informacje uwidocznione w miejscu sprzedaży. Państwo pochodzenia lub miejsce pochodzenia nabywanego mięsa jest informacją bardzo ważną dla licznej grupy konsumentów. Wielu z nich wybiera produkty rodzimego pochodzenia. Pozbawienie ich tej informacji uniemożliwia konsumentom dokładnie rozpoznać rodzaj i właściwości nabywanego produktu, a tym samym dokonania wyboru, zgodnego z ich oczekiwaniami.

Strona jako przedsiębiorca prowadzący działalność w zakresie sprzedaży świeżego mięsa ma obowiązek znajomości przepisów prawa związanych z wykonywaną działalnością gospodarczą oraz dołożenia wszelkich starań dla zadośćuczynienia wymogom prawa. Strona postępowania nie wykazała należytej staranności i wprowadziła do obrotu mięso wieprzowe bez wymaganych oznaczeń.

Miarkując zakres naruszenia organ uznał, że prawidłowe i pełne oznakowanie produktu jest jednym z najważniejszych elementów jakości handlowej. Ujawnione nieprawidłowości w zakresie oznakowania stanowiły naruszenie elementarnych wymagań dotyczących sposobu oznakowania produktów nieopakowanych, wynikających z przepisów o podstawowym znaczeniu dla regulacji rynku artykułów żywnościowych i mających istotny charakter z punktu widzenia interesów i praw konsumenta.

Oceniając, na podstawie zgromadzonej dokumentacji, dotychczasową działalność strony na rynku artykułów rolno-spożywczych Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej stwierdził, że jest to pierwszy przypadek wprowadzenia przez stronę do obrotu na lokalny rynek artykułów żywnościowych nieodpowiadających jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej.

Wymierzając karę pieniężną, organ uwzględnił również wartość kontrolowanych towarów tj. 147,92 zł pozwalającą określić maksymalną wielkość kary pieniężnej równą pięciokrotnej wartości korzyści majątkowej uzyskanej lub która mogłaby być uzyskana przez stronę przez wprowadzenie tych artykułów do obrotu.

Biorąc powyższe pod uwagę, Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uznał, że wymierzona stronie kara w wysokości 500,00 zł (słownie: pięćset zł 00/100) będzie właściwa do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby w sprzedaży były dostępne wyłącznie produkty odpowiadające jakości handlowej, w szczególności prawidłowo oznakowane, a także będzie najmniej uciążliwa z możliwych dostępnych środków. Ponadto kara w takiej wysokości spełni funkcję prewencyjną, skłaniając stronę do przestrzegania przepisów o jakości handlowej w przyszłości.

Mając powyższe na uwadze Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej orzekł jak w sentencji.

Na podstawie art. 40 a ust. 6 i 7 ustawy o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych, karę pieniężną stanowiącą dochód budżetu państwa, przedsiębiorca Pan Tadeusz Rzeźnik prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą PPH „FARMER” Tadeusz Rzeźnik, ul. Goleniowska 3, 72-123 Rurzyca – powinien wpłacić na rachunek bankowy:

**Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Gdańsku
nr 03 101011400069692231000000 NBP Gdańsk**

w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna. Kara niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu art. 51 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. *Ordynacja podatkowa* (tekst jedn. Dz. U. z 2019 r. poz. 900 ze zm.), od której naliczane są odsetki za zwłokę zgodnie z art. 53 § 1 *Ordynacji podatkowej*.

POUCZENIE

1. Zgodnie z art. 127 § 1 i 2 oraz art. 129 § 1 i 2 *Kodeks postępowania administracyjnego* stronie postępowania służy odwołanie od niniejszej decyzji do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa. Odwołanie należy wnieść w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji za pośrednictwem Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, ul. Konopnickiej 4, 80 – 240 Gdańsk.
2. Wniesienie odwołania w terminie wstrzymuje wykonanie decyzji (art.130 § 2 KPA).
3. Zgodnie z art. 127a § 1 i 2 KPA w trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.
4. Zgodnie z art. 40a ust. 8 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. *o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych* (tekst jedn. Dz. U. z 2019 r., poz. 2178) w zakresie nieuregulowanym w ustawie, do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy Działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. *Ordynacja podatkowa* (tekst. jedn. Dz. U. z 2019 r. poz. 900 ze zm.).

Z up. POMORSKIEGO WOJEWÓDZKIEGO
INSPEKTORA INSPEKCJI HANDLOWEJ

J. Zielińska
Joanna Zielińska
Dyrektor Delegatury w Słupsku

(podpis osoby upoważnionej do wydania decyzji)

Otrzymują:

1. Adresat
2. Naczelnik Wydziału Budżetowo-Administracyjnego WIIH w Gdańsku
3. A/a